

V časih, ko se človeštvo ni balo nobene druge vojne kot klasične — temu še ni tako dolgo — je bila razširjena vulgarna resnica, ki je verjetno potekala še iz trojanske vojne, da namreč še tako hudi spori in zapleti na jesen ne pomenujo, da se bo vojna zares začela. Vojske so se tisočletja vne male spomladi tam do kresnih dni. Danes, ko visi nad svetom atomski meč, najbrž to stara resnica ne drži več. Zato je pretekle dni zaplet okoli Kube grozljivo odmeval po vsem planetu.

Kubanski emigranti so obstreljevali Kubo, Kubanci so prepodili ameriške letalske izvidnike. Kennedy je sicer izjavil, da ZDA ne bodo zaradi Kube tvegale vojne, zamenili so ladje gverilskih beguncov, toda ameriški vojaški krogi terjajo, da je treba kubanski režim likvidirati in vojaško intervencijo, in že se govori o draščini ukrepih, ki so potrebni zaradi kritičnega položaja na svetu.

SZ je Kubi pomagala z orožjem in instruktorji in to v velikem obsegu, sovjetsko orožje so prevaže na Kubo celo ladje NATO držav. Cuba je po ameriškem pojmovanju tak lepotni madež na zahodni polobli, da ga ne kaže trpeti. Latinska Amerika, uradna vsaj, s Kubo ne simpatizira. Na ZDA je vezana, saj od njih zavise vse te oligarhične in vojaške diktature. Vpliv Castrovega primera tem vladam seveda ni prijeten.

Mednarodni pomen Kube pa je tak, da ga je težko premeriti. Stvari stote tako, kakor da vžigalna vrvica pod Marsovim magazinom tli, vrča iskra preži na start iz Kube v svetovni spopad.

Zraven je prišla spet aféra z ameriškimi ogledniškimi letali U 2, to pot na Dalnjem vzhodu. Rusi so ostro protestirali proti temu Powersu »redivo«, ZDA so sicer priznale napako in pokazale voljo do likvidacije incidenta, toda na obeh straneh so se zadnje dni zgostili pojavi, značilni za hladno vojno. ZDA kljčejo rezerviste, SZ pa grozi z uničujočim udarcem, da s svojih oporišč po vsem svetu začne ofenzivo proti SZ, kot središču tistega, kar bi kapitalizem enkrat za vselej spravilo s sveta. Ali bo Kuba tista jabolka, razdora? Castro pravi, da bo napadala uniči z orožjem, o katerem ZDA nimajo pojma.

Pa tudi v starem svetu se goste incidenti, predvsem zaradi Berlina. Prav v tem času se je zdele de Gaulle prav, da obiše Zahodno Nemčijo in tam celih šest dni govoril o konkretnih in praktičnih ukrepih za okrepitev nemško-francoskega sodelovanja. De Gaulle bi rad iz Francije in Nemčije naredil tak branik moči in solidarnosti, »akor so tudi ZDA«. V tem ni pravzaprav nič novega.

De Gaulle je vreden naslednik tistega francoskega generalnega štaba, ki je še ob Hitlerjevem nastopu sanjal o likvidaciji SZ in imel za to operacijo pripravljene vojaške načrte. Ne vemo za ozadje, zato prikljiko na kateder zgodovino učiteljico: Ta Evropa brez Velike Britanije in brez SZ je lahko samo nemška, Francija ji ji ne morebiti kos. Ideološke osnove te zvezze pa spadajo zares v ropotarnico zgodovine. De Gaulle se dobro zaveda psiholoških težav, ki izvirajo iz francosko-nemške vojaške zvezre zoper SZ, zato je v Nemčiji nekajrat ponovil frazo, da so bili nemški in francoski vojaki včeraj še sovražniki, danes pa je njihova naloga, da postanejo bratje. Starčeva misija de Gaulle in Adeauerje je slabo utemeljena, to stran in onstran Rena. Kaže pa vendarle, kako je ta zgodovinski trenutek napet.

V Alžiru je prišlo do druge razjasnitve, spremenljivo vreme je še vedno bolje kot dež in sneg. Zapleta se spet indokitaški spor v Ladaku, kjer ni posredovalca, ki bi avtoritativno zahteval končno zakoličenje mejninkov. Gre za prestiž dveh velikih držav, morda pa tudi dveh mogočnih osebnosti. Kitajci vzpostavljajo vojaške postojanke v Ladaku, Indiji protestirajo in pozivajo na pogajanje pri katerih pa naj bi obveljalo njihovo stališče. Indija utrujuje tudi mejo proti Pakistanu, ki morda spoznamo s Kitajsko povroča incident za incidentom.

Skratka, v tem trenutku je težko biti optimist. Toda treba je biti, zaradi splošne obrame miru.

T. O.

20 let JUGOSLOVANSKE VOJNE MORNARICE

Desetega septembra je poteklo dvajset let, odkar je bil v Podgori pod Biokovim ustanovljen prvi mornariški odred narodnoosvobodilne vojske. Ta odred, ki je vnašal strah in trepet v vrste okupatorjev, je sestavljal nekaj leseni ribiških čolnov. Naužice temu pogumni mornarji niso priznani sovražniku in njegovemu močno oboroženemu ladjevju. Od desetega septembra 1942. leta naprej sovražnik ni imel več miru na Jadranu. Niti posebne ladje, ki jih je poslal okupator v bitko, niso mogle uničiti partizanskih ladjev. Nasprotno, iz dneva v dan se je krepila ta mornarica in z njo svobodoljubnih vzdolž cele jadranske obale.

Te ribiške ladje so danes v muzejih, po morju pa križajo moderne enote Jugoslovanske vojne mornarice. Njene plavne enote ne bodo nikoli zaplute v tuje vode in k tujim obalam. One bodo ostale v naših vodah, ker so bile formirane samo zato, da branijo naš Jadran in našo obalo. Zato so v prvi vrsti te enote lahke, da lahko hitro in odločno napadajo sovražnika, če bi ogrožal varnost naše države.

Rušilec, podmornice, torpedni čolni, patrolne ladje in drugi plovni objekti, na katerih je moderno orožje ter navigacijske naprave, to je materialna osnova naše Jugoslovanske vojne mornarice. Ljudje, naši mornarji, pa so poročilo obrambe in svobode našega morja in obale, ker so dostojni nasledniki hrabrih mornarjev-pričetnikov.

Kot pričadniki vseh ostalih rodov Jugoslovanske ljudske armade, tako tudi mornarji z veliko zavzetjem sprejemajo vso notranje politična dogajanja v domovini ter aktivno sodelujejo pri njeni socialistični izgradnji. Brigade mornarjev so mnogih deloviščih širok po domovini osvajale nazive udarnih brigad. Njihove krepke roke so gradile tovarne in hidrocentrale, gradile kilometre dolge ceste, pomagale pri spravljanju kmetijskih pridelkov itd. Oni pa, ki so zapustili mornarico po odsluženju roka, so se vračali v svoje kraje in na staru ali nova delovna mesta z novim znanjem in dragocenimi izkušnjami.

V dvajsetih letih je Jugoslovanska vojna mornarica postala nepremagljiv čuvan našega morja in obale, postala pa je tudi pomemben vzgojitev mornarjev.

V počastitev dvajsetletnice ustanovitve Jugoslovanske vojne mornarice je bila na sam praznik v Podgori velika svečanost, katere se je med drugimi visokimi gosti udeležil tudi predsednik Tito in soprogo Jovanko. Ob tej priložnosti so na hribu, ki se dviga nad Podgoro, odkrili monumentalni trideset metrov visok spomenik, posvečen spominu ustanovitve in razvoju Jugoslovanske vojne mornarice.

Skratka, v tem trenutku je težko biti optimist. Toda treba je biti, zaradi splošne obrame miru.

T. O.

IZVOZ BI LAHKO ŠE POVEČALI

Na pobudo gospodarske zbornice za celjski okraj je bila v torek dopoldne tiskovna konferenca, na kateri so najvidnejši predstavniki zbornice — kot predsednik Franjo Lubej, podpredsednik Fedor Gradišnik, tajnik Risto Gajšek, nadalje Vinko Prelog — seznanili časnikarje s potekom in ugotovitvami nedavnih konferenc s predstavniki industrijskih podjetij o izvozu.

Stiri konference s predstavniki industrijskih podjetij na območju celjskega okraja o izvozu so doseglo svoj namen, saj so na koncu konvečje osvetlile ne samo vse probleme, temveč tudi dokazale, da ima industrija celjskega okraja še veliko možnosti, da bi povečala mednarodno menjavo blaga. Zato akcija, ki jo je začela gospodarska zbornica, ne pomeni konec prizadevanj, temveč kvečjemu začetek sistematičnega obravnavanja vseh problemov, ki se tičajo izvoza in zlasti še povečanja izvoza samega.

Povsem razumljivo je, da so bili v razpravah o izvozu načeti še drugi problemi, ki prav tako lahko vplivajo na močnejšo udeležbo industrije našega okraja na zunanjem trgu. Tako so se srečali z možnostmi poslovnega in fizičnega združevanja podjetij, s potrebami večjih ali manjših investicij, zlasti pa takih, s pomočjo katerih bi lahko že v kratkem času dosegli zadovoljive uspehe tudi na tujih tržiščih itd.

Akcija za pospešitev izvoza je bila dobre rezultate. Tako so v gospodarskih organizacijah začeli resnejne proučevati to problematiko, navezovati so začeli stike z izvozniki, analizirati zunanj trž, zlasti pa usmerjati proizvodnjo glede na potrebe inozemskega kupcev. Ta orientacija je rodila še en uspeh — namreč težnjo in željo po zboljšanju kvalitete izdelkov. Značilno je, da vse te ugotovitve ne veljajo samo za velika podjetja, marveč v enaki meri tudi za manjša, zlasti v lesni stroki, na katerih so mnoga uveljavila že kot stalni izvozniki.

Razveseljivo je spoznanje, da so nekatera industrijska podjetja začela obravnavati vprašanje izvoza kot svoj življenjski problem. Zavedati so se namreč začela, da je od solidnega, stalnega in povečanega izvoza v premogih primerih odvisen celo njihov obstoj. Zato pa so presenetili nasproti slučaj, v katerih so zlasti organi delavskega samoupravitve.

M. B.

ljanja pokazali premožno vnoče za to vprašanje. Nič kaj spodbudna ni ugotovitev, da so bili prav predstavniki delavskih svetov na minulih konferencah najslabše zastopani, v kolikor pa so bili, so silno slab ali pa sploh nič poznali problematiko izvoza v svojih podjetjih. Ob vsem tem se nekotore porodiči vprašanje, ali je problematika izvoza v resnici prepuščena le strokovnim uslužbencem in kako na vse to gledajo v ekonomskih enotah, na sejah delavskih svetov? Kako naj v teh primerih in podjetjih pričakujemo pomembne uspehe na področju izvoza, če je ta problematika tuju neposrednim priznajevanje in upravljanjem?

Ce s sodimo po minulih konferencah, bi lahko zapisali, da je tudi nekaterim občinskim ljudskim odborom problematika izvoza tuja in nezanimiva. Vsekakor ščudna in nenavadna misel, ki se porodila ob skrajno slabih udeležbi predstavnikov ljudskih odborov na vseh štirih konferencah o izvozu.

Akcija za pospešitev izvoza je bila dobre rezultate. Tako so v gospodarskih organizacijah začeli resnejne proučevati to problematiko, navezovati so začeli stike z izvozniki, analizirati zunanj trž, zlasti pa usmerjati proizvodnjo glede na potrebe inozemskega kupcev. Ta orientacija je rodila še en uspeh — namreč težnjo in željo po zboljšanju kvalitete izdelkov. Značilno je, da vse te ugotovitve ne veljajo samo za velika podjetja, marveč v enaki meri tudi za manjša, zlasti v lesni stroki, na katerih so mnoga uveljavila že kot stalni izvozniki.

Razgovori o izvozu s predstavniki industrijskih podjetij okraja so potrdili še domnevno, da bo vrednost izvoza v letu 1963. letu iz celjskega okraja ne samo dosegla, marveč tudi presežena, navzle dodatnemu planu.

M. B.

ZLATA PLAKETA ZA CELJSKE BRIGADIRJE

Ta teden se je vrnila z avtocesto »Bratstva in enotnosti« druga celjska mladinska delovna brigada »Boris Kidrič«. Ko je brigada odhajala, smo zapisali o njej, da je številno šibka in da bi bil zato res izreden uspeh, če bi brigada uspela tako kot so vse do sedanje. Zgodilo pa se je ravno nasprotno. Po mesecu dni bivanja na avtocesti se je brigida vrnila domov z zlatom plaketo — izredno visokim priznanjem mladinskih delovnih akcij. Poleg tega je bila dvakrat udarna in dvakrat posebno poohvaljena. Res presenetljiv in razveseljiv uspeh.

Preteklo soboto pa je na avtocesto odšla tretja celjska mladinska delovna brigada. Brigada, ki se imenuje po pesniku Karlu

Milan Četina — 70 letnik

Včeraj je slavil svoj sedemdeseti rojstni dan Milan Četina, star Celjan, ki ga malone poznava srečni prebivalci mesta ob Savinji. Kako tudi ne, saj je njegov delo tesno povezano z celjskim mestom, njegovim dogajanjem, zlasti kar tice tiskarske, novinarske in v zadnjem času čisto reklamne stroke. Kljub temu, da je že trinajst let v zasluženem pokolu, vodi reklamno podjetje celjskega Olepševalnega in turističnega društva.

Milan Četina se je rodil 13. septembra 1892. leta v Galiciji pri Celju. Veči del prve svetovne vojne je preživel na primorskem frontu. Po vojni je bil upravnik celjske Zvezne tiskarne. Na tem mestu je postal vse do 1939. leta, ko je postal novinar-dopisnik za celjsko stran mariborskega Včernika. Tudi po drugi svetovni vojni je postal zvest časopisom in tiskarnam. Tako ga najdemo v Mohorjevi tiskarni kot korektorja vse do upokojitve 1949. leta.

Kot dopisnik pa je v prvi vrsti sodeloval pri Celjskem tedeniku, Slovenskem poročevalcu in Večerniku. Na ločenih sejah obeh zborov pa so med drugim sprejeli tudi odlok o agrominimumu.

Destovniku-Kajihu, je kmečko delavščina in bo ostala na avtocesti dva meseca. Steje sto štirideset brigadirjev in jo štejemo za najmočnejšo brigado zadnjih let. Brigadirjev zelimo veliko uspehov, prijetno bivanje na avtocesti in kar največ veselja.

M. B.

obeh zborov ObLO Celje

Včeraj dopoldne je bila skupna seja obeh zborov občinskega ljudskega odbora v Celju. Po predlogu dnevnega reda so sprejeli investicijski program za gradnjo tehničke srednje šole v Celju. Po tem načrtu naj bi to šolo z vsemi delavnicami ter oddelki zgradili in uredili v šestih letih, oziroma v štirih etapah. Vrednost celotne investicije bo znašala nekaj nad 932 milijonov dinarjev.

V predlogu dnevnega reda je bila še razprava in sklepanje o potrditvi investicijskega programa za gradnjo tehničke srednje šole v Celju. Po tem načrtu naj bi to šolo z vsemi delavnicami ter oddelki zgradili in uredili v šestih letih, oziroma v štirih etapah. Vrednost celotne investicije bo znašala nekaj nad 932 milijonov dinarjev.

Na ločenih sejah obeh zborov pa so med drugim sprejeli tudi odlok o agrominimumu.

O delu kmetijske zadruge

Na zadnjih sejih zadružnega svetka kmetijske zadruge v Slovenskih Konjicah so med drugim obnavlali finančno poročilo zadruge za prvo polletje leta 1963. leta. Ugotovili so, da tvorijo precejšen del dohodka odkupi kmetijskih pridelkov, živine in lesa. Sprejeli so tudi predlog za prvo letino zadružne zadruge.

V. L.

Ob pomembnem jubileju mužilimo še dosti zdravih in srečnih let ter pogumne roke pri pisanju in obravnavanju celjskih vprašanj.

M. B.

Nekdanja vajenska šola za kovinarske stroke ob Dečki cesti bo v kratkem postala novi dom celjske administrativne šole.

Še ena šola v lastnem poslopu

Po sklepu občinskega sveta za šolstvo je z novim šolskim letom bo šola odprla specifični tretji letnik, v Ljubljani imenovan višji administrativni tečaj. Letnik bo deloval kot oddelek za odrasle v popoldanskih urah. Sprejetih bo le 25 kandidatik, absolventk dvoletne redne ali dopisne šole ter oddelka za odrasle. Otvoritev tega letnika narekujejo številne prošnje ter zahteve gospodarskih organizacij in zavodov po korespondent-stenodaktilografi in fotodaktilografi oziroma tajničnih vodilnih služb. Prijave sprejema šola do 20. septembra.

— Kako pa je z oddelkom za odrasle?

Dokler ne bodo absolventi dosedali sklepno utemeljeno v pritličju gimnazije, kjer je zasedala tri, svojemu gostitelju prepotrebe začetek rednega šolskega dela na administrativni tečaj za absolvente osnovnih šol in gimnazije. Tečaj bo deloval v celjskem tedeniku s posebnim obvestilom. Cuje se, da bo šola odprla v letošnjem letu še en letnik. Prosim, povejte, kako je s tem?